

domen. Edra idéer äro själva produkter av de borgerliga egendoms- och produktionsförhållandena, liksom Er rätt endast är Er klass' vilja, som upphöjts till lag, en vilja, vars innehåll är givet i de materiella livsvillkoren för Er klass.

Den egoistiska föreställning, vari I förvandlen Edra produktions- och egendomsförhållanden från historiska, i förloppet av produktionen övergående förhållanden, till eviga natur- och förnuftslagar, delen I med alla förgångna härskande klasser. Vad I förstån då det gäller den antika egendomen, vad I förstån då det gäller den feodala egendomen, det vågen I icke begripa om den borgerliga egendomen.

Familjens upphävande! Själva de radikalaste beskärma sig över denna skändliga avsikt hos kommunisterna.

Varpå vilar den nuvarande borgerliga familjen? På kapitalet, på det enskilda förvärvet! Fullständigt utvecklad existerar hon endast hos bourgeoisien, men hon har sin komplettering i den tvungna familjelösheten bland proletariatet och i den offentliga prostitutionen.

Den storborgerliga familjen bortfaller naturligtvis på samma gång som denna dess komplettering, och båda försvinna med kapitalets försvinnande.

Förebrån I oss att vi vilja förhindra barnens exploatering genom föräldrarna? Vi tillstå detta brott.

Men, sägen I, ni sönderslita de ömmaste band, i det ni i stället för den husliga uppfostran sätta den samhällsliga.

Som om icke även Er uppfostran vore bestämd genom samhället? Genom de samhällsförhållanden, varunder Er uppfostran sker, genom samhällets direkta eller indirekta inverkan på uppfostran; genom skolan m. m. Kommunisterna finna icke på att samhället skall inverka på uppfostran; de förändra blott denna inverkans karaktär, de undandraga blott uppfostran den härskande klassens inflytande.

De borgerliga talesätten om familj och uppfostran, om det ömma förhållandet mellan föräldrar och barn, bliva så mycket vidrigare ju mera alla familjeband för